Shiv Mahimna Stotra

Sanskrit · Devanagari source script · Latin rendering available

Part 1 · blocks 1–20

महिम्नः पारं ते, परमविदुषो यज्ञसदृशी
स्तुतिर्ब्रह्मादीना मपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः ।
अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामधि गृणन्
ममाप्येषः स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥१॥

mahimnaḥ pāraṃ te, paramaviduṣo yajñasadṛśī
stutirbrahmādīnā mapi tadavasannāstvayi giraḥ |
athāvācyaḥ sarvaḥ svamatipariṇāmadhi gṛṇan
mamāpyeṣaḥ stotre hara nirapavādaḥ parikaraḥ ||1||

अतीतः पंथानं तव च महिमा वाड् मनसयो
रतद्व्यावृत्यायं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।
स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥२॥

atītaḥ paṃthānaṃ tava ca mahimā vāḍ manasayo
ratadvyāvṛtyāyaṃ cakitamabhidhatte śrutirapi |
sa kasya stotavyaḥ katividhaguṇaḥ kasya viṣayaḥ
pade tvarvācīne patati na manaḥ kasya na vacaḥ ||2||

मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवत
स्तव ब्रह्मन्किं वा गपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् ।
मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः
पुनामीत्यर्थेस्मिन् पुरमथनबुद्धिर्व्यवसिता ॥३॥

madhusphītā vācaḥ paramamamṛtaṃ nirmitavata
stava brahmankiṃ vā gapi suragurorvismayapadam |
mama tvetāṃ vāṇīṃ guṇakathanapuṇyena bhavataḥ
punāmītyarthesmin puramathanabuddhirvyavasitā ||3||

तवैश्चर्यें यत्तद् जगदुदयरक्षाप्रलयकृत
त्रयी वस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु ।
अभव्यानामस्मिन् वरद रमणीयामरमणीं
विहंतुं व्योक्रोशीं विदधत इहै के जडधियः ॥४॥

tavaiścaryeṃ yattad jagadudayarakṣāpralayakṛta
trayī vastu vyastaṃ tisṛṣu guṇabhinnāsu tanuṣu |
abhavyānāmasmin varada ramaṇīyāmaramaṇīṃ
vihaṃtuṃ vyokrośīṃ vidadhata ihai ke jaḍadhiyaḥ ||4||

किमिहः किंकायः स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं
किमाधारो धाता सृजति किमुपादान इति च ।
अतकर्यैश्वर्येत्वय्यनवसरदुःस्थो हतधियः
कुतर्कोडयंकांश्चि न्मुखरयति मोहाय जगतः ॥५॥

kimihaḥ kiṃkāyaḥ sa khalu kimupāyastribhuvanaṃ
kimādhāro dhātā sṛjati kimupādāna iti ca |
atakaryaiśvaryetvayyanavasaraduḥstho hatadhiyaḥ
kutarkoḍayaṃkāṃści nmukharayati mohāya jagataḥ ||5||

अजन्मानो लोकाः किमवयववंवतोऽपि जगता
मधिष्ठातारं किं भवविधिरनादत्य भवति ।
अनीशो वा कुर्याद भुवनजनने कः परिकरो
यतो मंदास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥६॥

ajanmāno lokāḥ kimavayavaṃvatoḍapi jagatā
madhiṣṭhātāraṃ kiṃ bhavavidhiranādatya bhavati |
anīśo vā kuryāda bhuvanajanane kaḥ parikaro
yato maṃdāstvāṃ pratyamaravara saṃśerata ime ||6||

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति
प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।
रुचीनां वैचित्र्या दजुकुटिलनानापथजुषां
नृणामेको गम्य स्त्वमसि पयमामर्णव इव ॥७॥

trayī sāṃkhyaṃ yogaḥ paśupatimataṃ vaiṣṇavamiti
prabhinne prasthāne paramidamadaḥ pathyamiti ca |
rucīnāṃ vaicitryā dajukuṭilanānāpathajuṣāṃ
nṛṇāmeko gamya stvamasi payamāmarṇava iva ||7||

महोक्षः खड्वांगं परशुरजिनं भस्म फणिनः
कपालं चेतीय त्तव वरद तंत्रोपकरणम् ।
सुरास्तां तामृद्धिं दधति तु भव द्भ्रूप्रणिहितां
नहि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥८॥

mahokṣaḥ khaḍvāṃgaṃ paraśurajinaṃ bhasma phaṇinaḥ
kapālaṃ cetīya ttava varada taṃtropakaraṇam |
surāstāṃ tāmṛddhiṃ dadhati tu bhava dbhrūpraṇihitāṃ
nahi svātmārāmaṃ viṣayamṛgatṛṣṇā bhramayati ||8||

ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपरस्त्वद्ध्रुवमिदं
परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।
समस्तेऽप्येतस्मि न्पुरमथन तैर्विस्मित इव
स्तुवंजिह्रेमि त्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥९॥

dhruvaṃ kaścitsarvaṃ sakalamaparastvaddhruvamidaṃ
paro dhrovyādhrovye jagati gadati vyastaviṣaye |
samasteḍapyetasmi npuramathana tairvismita iva
stuvaṃjihremi tvāṃ na khalu nanu dhṛṣṭā mukharatā ||9||

तवैश्वर्यं यत्ना द्यदुपरि विरिंचिर्हरिरधः
परिच्छेतुं याता वनलमनलस्कंधवपुषः ।
ततो भक्तिश्रद्धा भरगुरुगृणद्भ्यां गिरिश यत्
स्वयं तस्थे ताभ्यां तव किमनुवृत्तिने फलति ॥१०॥

tavaiśvaryaṃ yatnā dyadupari viriṃcirhariradhaḥ
paricchetuṃ yātā vanalamanalaskaṃdhavapuṣaḥ |
tato bhaktiśraddhā bharagurugṛṇadbhyāṃ giriśa yat
svayaṃ tasthe tābhyāṃ tava kimanuvṛttine phalati ||10||

अयत्नादापाद्य त्रिभुवनमवैरव्यतिकरं
दशास्यो यद्बाहू नभृन रणकंडुपरवशान् ।
शिरःपद्मश्रेणी रचितचरणांभोरुहबलेः
स्थिरायास्त्वद्भक्ते स्त्रिपुरहर विस्फूर्जितमिदम् ॥११॥

ayatnādāpādya tribhuvanamavairavyatikaraṃ
daśāsyo yadbāhū nabhṛna raṇakaṃḍuparavaśān |
śiraḥpadmaśreṇī racitacaraṇāṃbhoruhabaleḥ
sthirāyāstvadbhakte stripurahara visphūrjitamidam ||11||

अमुष्य त्वत्सेवा समधिगतसारं भुजवनं
बलात्कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः ।
अलभ्यापाताले ऽप्यलसचलितांगुष्ठशिरसि
प्रतिष्ठा प्रत्वय्या सीद्ध्रुवमुपचितो मुह्यति खलः ॥१२॥

amuṣya tvatsevā samadhigatasāraṃ bhujavanaṃ
balātkailāseḍapi tvadadhivasatau vikramayataḥ |
alabhyāpātāle ḍapyalasacalitāṃguṣṭhaśirasi
pratiṣṭhā pratvayyā sīddhruvamupacito muhyati khalaḥ ||12||

यदद्धिं सुत्राम्णो वरद परमोच्चैरपि सती
मधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयस्त्रिभुवनः ।
न तच्चित्रं तस्मिंन्वरिवसितरि त्वच्चरणयो
र्न कस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥१३॥

yadaddhiṃ sutrāmṇo varada paramoccairapi satī
madhaścakre bāṇaḥ parijanavidheyastribhuvanaḥ |
na taccitraṃ tasmiṃnvarivasitari tvaccaraṇayo
rna kasyāpyunnatyai bhavati śirasastvayyavanatiḥ ||13||

अकाण्डब्रह्माण्डक्षयचकितदेवासुरकृपा
विधेयस्यासीद्यस्त्रिनयविषं संहृतवतः ।
स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो
विकारोऽपि श्लाध्यो भुवनभयभंगव्यसनिनः ॥१४॥

akāṇḍabrahmāṇḍakṣayacakitadevāsurakṛpā
vidheyasyāsīdyastrinayaviṣaṃ saṃhratavataḥ |
sa kalmāṣaḥ kaṇṭhe tava na kurute na śriyamaho
vikāroḍapi ślādhyo bhuvanabhayabhaṃgavyasaninaḥ ||14||

असिद्धार्था नैव कवचिदपि सदेवासुरनरे
निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः ।
स पश्यन्नीश त्वामितरसरुरसाधारणमभूत्
स्मरः स्मर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः॥१५॥

asiddhārthā naiva kavacidapi sadevāsuranare
nivartante nityaṃ jagati jayino yasya viśikhāḥ |
sa paśyannīśa tvāmitarasarurasādhāraṇamabhūt
smaraḥ smartavyātmā nahi vaśiṣu pathyaḥ paribhavaḥ||15||

मही पादाधाताद् व्रजति सहसा संशयपदं
पदं विष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणम् ।
मुहुर्द्यौर्दोस्थ्यं यात्यनिभृतजटाताडिततटा
जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥१६॥

mahī pādādhātād vrajati sahasā saṃśayapadaṃ
padaṃ viṣṇorbhrāmyadbhujaparigharugṇagrahagaṇam |
muhudyauṃrdosthyaṃ yātyanibhṛtajaṭātāḍitataṭā
jagadrakṣāyai tvaṃ naṭasi nanu vāmaiva vibhutā ||16||

वियद्व्यापी तारागणगुणितफेनोद्गमरुचिः
प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदष्टः शिरसि ते ।
जगद् द्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि
त्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिम दिव्यं तव वपुः ॥१७॥

viyadvyāpī tārāgaṇaguṇitaphenodgamaruciḥ
pravāho vārāṃ yaḥ pṛṣatalaghudaṣṭaḥ śirasi te |
jagad dvīpākāraṃ jaladhivalayaṃ tena kṛtami
tyanenaivonneyaṃ dhṛtamahima divyaṃ tava vapuḥ ||17||

रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो
रथाडगे चन्द्रार्कौ रथचरणपाणिः शर इति ।
दिधक्षोस्ते कोडयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधिर्
विधेयैः क्रीडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥१८॥

rathaḥ kṣoṇī yantā śatadhṛtiragendro dhanuratho
rathāḍage candrārkau rathacaraṇapāṇiḥ śara iti |
didhakṣoste koḍayaṃ tripuratṛṇamāḍambaravidhir
vidheyaiḥ krīḍantyo na khalu paratantrāḥ prabhudhiyaḥ ||18||

हरिस्ते साहस्त्रं कमलबलिमाधाय पदयो
यदिकोने तस्मिन् निजमुदहरन्नेत्रकमलम् ।
गतो भकत्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्ति जगताम् ॥१९॥

hariste sāhastraṃ kamalabalimādhāya padayo
yadikone tasmin nijamudaharannetrakamalam |
gato bhakatyudrekaḥ pariṇatimasau cakravapuṣā
trayāṇāṃ rakṣāyai tripurahara jāgarti jagatām ||19||

क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां
क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ।
अतस्त्वां सम्प्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवं
श्रुतौ श्रद्धां बद्ध्वा दटपरिकरः कर्मसु जनः ॥२०॥

kratau supte jāgrattvamasi phalayoge kratumatāṃ
kva karma pradhvastaṃ phalati puruṣārādhanamṛte |
atastvāṃ samprekṣya kratuṣu phaladānapratibhuvaṃ
śrutau śraddhāṃ baddhvā daṭaparikaraḥ karmasu janaḥ ||20||

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुभृता
मृषीणामार्त्विज्यं शरणद सदस्याः सुरगणाः ।
क्रतुभ्रंषस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो
ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखाः ॥२१॥

kriyādakṣo dakṣaḥ kratupatiradhīśastanubhṛtā
mṛṣīṇāmārtvijyaṃ śaraṇada sadasyāḥ suragaṇāḥ |
kratubhraṃṣastvattaḥ kratuphalavidhānavyasanino
dhruvaṃ kartuḥ śraddhāvidhuramabhicārāya hi makhāḥ ||21||

प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं
गतं रोहिद्भूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।
धनुष्पाणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतंममुं
त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभसः ॥२२॥

prajānāthaṃ nātha prasabhamabhikaṃ svāṃ duhitaraṃ
gataṃ rohidbhūtāṃ riramayiṣumṛṣyasya vapuṣā |
dhanuṣpāṇeryātaṃ divamapi sapatrākṛtaṃmamuṃ
trasantaṃ teḍadyāpi tyajati na mṛgavyādharabhasaḥ ||22||

स्वलावण्याशंसाधृतधनुषमह्नाय तृणवत्
पुरः प्लुष्टं दष्टवा पुरमथन पुष्पायुधमपि ।
यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत देहार्धघटना
दवैति त्वामद्धा बत वरद मुग्धा युवतयः ॥२३॥

svalāvaṇyāśaṃsādhṛtadhanuṣamahnāya tṛṇavat
puraḥ pluṣṭaṃ daṣṭavā puramathana puṣpāyudhamapi |
yadi straiṇaṃ devī yamanirata dehārdhaghaṭanā
davaiti tvāmaddhā bata varada mugdhā yuvatayaḥ ||23||

स्मशानेष्वाक्रीडा स्महर पिशाचाः सहचरा
श्चिताभस्मालेपः स्तगपि नृकरोटीपरिकरः ।
अमंगल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं
तथाऽपि स्मर्तृणां वरद परमं मंगलमसि ॥२४॥

smaśāneṣvākrīḍā smahara piśācāḥ sahacarā
ścitābhasmālepaḥ stagapi nṛkaroṭīparikaraḥ |
amaṃgalyaṃ śīlaṃ tava bhavatu nāmaivamakhilaṃ
tathāḍapi smartṛṇāṃ varada paramaṃ maṃgalamasi ||24||

मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः
प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्संगितदशः ।
यदालोक्याह्लादं ह्रद इव निमज्ज्यामृतमये
दधत्यंतस्तत्त्वं क्रिमपि यमिनस्तत्किल भवान् ॥२५॥

manaḥ pratyakcitte savidhamavadhāyāttamarutaḥ
prahraṣyadromāṇaḥ pramadasalilotsaṃgitadaśaḥ |
yadālokyāhlādaṃ hrada iva nimajjyāmṛtamaye
dadyatyaṃtastattvaṃ krimapi yaminastatkila bhavān ||25||

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवह
स्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु धरणिरात्मा त्वमिति च ।
परिच्छिन्नामेवं त्वयिपरिणता बिभ्रतु गिरं
न विद्मस्तत्तत्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥२६॥

tvamarkastvaṃ somastvamasi pavanastvaṃ hutavaha
stvamāpastvaṃ vyoma tvamu dharaṇirātmā tvamiti ca |
paricchinnāmevaṃ tvayipariṇatā bibhratu giraṃ
na vidmastattatvaṃ vayamiha tu yattvaṃ na bhavasi ||26||

त्रयीं तिस्त्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरा
नकाराद्यैर्वर्णै स्त्रिभिरभिदधत्तीर्ण विकृतिः ।
तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवरुन्धानमणुभिः
समस्तं व्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदम् ॥२७॥

trayīṃ tistro vṛttīstribhuvanamatho trīnapi surā
nakārādyairvarṇai stribhirabhidadhattīrṇa vikṛtiḥ |
turīyaṃ te dhāma dhvanibhiravarundhānamaṇubhiḥ
samastaṃ vyastaṃ tvāṃ śaraṇada gṛṇātyomiti padam ||27||

भवः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहां
स्तथां भीमशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम् ।
अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रवितरति देव श्रुतिरपि
प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितनमस्योडस्मि भवते ॥२८॥

bhavaḥ śarvo rudraḥ paśupatirathograḥ sahamahāṃ
stathāṃ bhīmaśānāviti yadabhidhānāṣṭakamidam |
amuṣminpratyekaṃ pravitarati deva śrutirapi
priyāyāsmai dhāmne praṇihitanamasyoḍasmi bhavate ||28||

नमो नेदिष्ठाय प्रियदवदविष्ठाय च नमो
नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः ।
नमोवर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठा च नमः
नमः सर्वस्मै ते तदिदमितिशर्वाय च नमः ॥२९॥

namo nediṣṭhāya priyadavadaviṣṭhāya ca namo
namaḥ kṣodiṣṭhāya smarahara mahiṣṭhāya ca namaḥ |
namovarṣiṣṭhāya trinayana yaviṣṭhā ca namaḥ
namaḥ sarvasmai te tadidamitiśarvāya ca namaḥ ||29||

बहलरजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः
प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ।
जनसुखकृते सत्त्वोद्रिक्तौ मृडाय नमो नमः
प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥३०॥

bahalarajase viśvotpattau bhavāya namo namaḥ
prabalatamase tatsaṃhāre harāya namo namaḥ |
janasukhakṛte sattvodriktau mṛḍāya namo namaḥ
pramahasi pade nistraiguṇye śivāya namo namaḥ ||30||

कृशपरिणति चेतः क्लेशवश्यं क्व चेदं
क्व च तव गुणसीमोल्लंघिनी शश्वद्रद्धिः
इति चकितममन्दीकृत्य मां भक्तिराधाद्
वरद चरणयोस्ते वाक्य-पुष्पोपहारम् ॥३१॥

kṛśapariṇati cetaḥ kleśavaśyaṃ kva cedaṃ
kva ca tava guṇasīmollaṃdhinī śaśvadraddhiḥ
iti cakitamamandīkṛtya māṃ bhaktirādhād
varada caraṇayoste vākya-puṣpopahāram ||31||

असितगिरिसमंस्यात् कज्जलं सिंधुपात्रे
सुरतरुवरशाखा लेखिनी पत्रमुर्वि ।
लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं
तदपि तव गुणाना मीश पारं न याति ॥३२॥

asitagirisamaṃsyāt kajjalaṃ siṃdhupātre
surataruvaraśākhā lekhinī patramurvi |
likhati yadi gṛhītvā śāradā sarvakālaṃ
tadapi tava guṇānā mīśa pāraṃ na yāti ||32||

असुरसुरमुनीन्द्रैरर्चितस्येन्दुमौले
र्ग्रथितगुणमहिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्य ।
सकलगणवरिष्ठः पुष्पदन्ताभिधानो
रुचिरमलधुवृत्तैः स्तोत्रमेतच्चकार ॥३३॥

asurasuramunīndrairarcitasyendumaule
rgrathitaguṇamahimno nirguṇasyeśvarasya |
sakalagaṇavariṣṭhaḥ puṣpadantābhidhāno
ruciramaladhuvṛttaiḥ stotrametaccakāra ||33||

अहरहरनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्रमेतत्
पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पुमान्यः ।
स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथाऽत्र
प्रचुरतरधनायुः पुत्रवान्कीर्तिमांश्च ॥३४॥

aharaharanavadyaṃ dhūrjaṭeḥ stotrametat
paṭhati paramabhaktyā śuddhacittaḥ pumānyaḥ |
sa bhavati śivaloke rudratulyastathāḍatra
pracurataradhanāyuḥ putravānkīrtimāṃśca ||34||

महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः ।
अघोरान्नापरो मंत्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥३५॥

maheśānnāparo devo mahimno nāparā stutiḥ |
aghorānnāparo maṃtro nāsti tattvaṃ guroḥ param ||35||

दीक्षा दानं तपस्तीर्थं ज्ञानं यागादिकाः क्रियाः ।
महिम्नस्तवपाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥३६॥

dīkṣā dānaṃ tapastīrthaṃ jñānaṃ yāgādikāḥ kriyāḥ |
mahimnastavapāṭhasya kalāṃ nārhanti ṣoḍaśīm ||36||

कुसुमदशननामा सर्वगन्धर्वराजः
शिशुशशिधरमौलेर्देव देवस्य दासः ।
स खलु निजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषात्
स्तवनमिदमकार्षीद् दिव्यदिव्यं महिम्नः ॥३७॥

kusumadaśananāmā sarvagandharvarājaḥ
śiśuśaśidharamaulerdeva devasya dāsaḥ |
sa khalu nijamahimno bhraṣṭa evāsya roṣāt
stavanamidamakārṣīd divyadivyaṃ mahimnaḥ ||37||

सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं
पठति यदि मनुष्यः प्रांजलिर्नान्यचेताः ।
व्रजति शिवसमीपं किन्नरैः स्तूयमानः
स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥३८॥

suravaramunipūjyaṃ svargamokṣaikahetuṃ
paṭhati yadi manuṣyaḥ prāṃjalirnānyacetāḥ |
vrajati śivasamīpaṃ kinnaraiḥ stūyamānaḥ
stavanamidamamoghaṃ puṣpadantapraṇītam ||38||

आसमाप्तमिदं स्तोत्रं पुण्यं गंधर्वभाषितम् ।
अनौपम्यं मनोहारिशिवमीश्वरवर्णनम् ॥३९॥

āsamāptamidaṃ stotraṃ puṇyaṃ gaṃdharvabhāṣitam |
anaupamyaṃ manohāriśivamīśvaravarṇanam ||39||

इत्येषा वाडमयी पूजा श्रीमच्छंकरपादयोः ।
अर्पिता तेन देवेशः प्रीयतां मे सदाशिवः ॥४०॥

ityeṣā vāḍamayī pūjā śrīmacchaṃkarapādayoḥ |
arpitā tena deveśaḥ prīyatāṃ me sadāśivaḥ ||40||

Part 3 · blocks 41–43

तव तत्त्वं न जानामि कीद्शोडसि महेश्वर ।
याद्सोडसि महादेव ताद्शाय नमो नमः ॥४१॥

tava tattvaṃ na jānāmi kīdśoḍasi maheśvara |
yādsoḍasi mahādeva tādśāya namo namaḥ ||41||

एककालं द्विकालं वा त्रिकालं यः पठेन्नरः ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥४२॥

ekakālaṃ dvikālaṃ vā trikālaṃ yaḥ paṭhennaraḥ |
sarvapāpavinirmuktaḥ śivaloke mahīyate ||42||

श्री पुष्पदंतमुखपंकजनिर्गतेन
स्तोत्रेंण किल्बिहरेण हरप्रियेण ।
कंठस्थितेन पठितेन समाहितेन
सुप्रीणितो भवति भूतपतिर्महेशः ॥४३॥

śrī puṣpadaṃtamukhapaṃkajanirgatena
stotreṃṇa kilbihareṇa harapriyeṇa |
kaṃṭhasthitena paṭhitena samāhitena
suprīṇito bhavati bhūtapatirmaheśaḥ ||43||

Source & edition

Complete selected Sanskrit Wikisource poem block; source opening/closing lines and spellings are preserved. Segment grouping is added for reading. No English meaning is supplied for this edition.

Sanskrit Wikisource contributors (transcription); classical composition attribution recorded separately. श्रीशिवमहिमास्तोत्रम्, revision 40743. CC BY-SA 4.0.

The source spellings are retained. Reading blocks and the Latin rendering help you follow the text; these adaptations are also CC BY-SA4.0.

Edition ws-40743-d848c06ec6.